

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/6/2026
Identifikačné číslo spisu:	7124209201
Dátum vydania rozhodnutia:	26.05.2026
Meno a priezvisko:	Mgr. Miroslav Šepták
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:7124209201.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu 1/ S. D., narodeného XX. K. XXXX, J., O. XX, 2/ N. D., narodeného XX. K. XXXX, J., O. XX, obaja právne zatsúpení JUDr. Tatianou Jánošíkovou, advokátkou, určenou Centrom právnej pomoci Košice, proti žalovanej S. I.J., narodenej XX. R. XXXX, J., Q. X, o vydanie bezdôvodného obohatenia, vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 15C/16/2024, v znení opravného uznesenia Mestského súdu Košice č. k. 15C/16/2024-18 a v znení opravného uznesenia Mestského súdu Košice č. k. 15C/16/2024-77, o dovolaní žalobcov 1/ a 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 20. novembra 2025 sp. zn. 5Co/65/2025, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Mestský súd Košice (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 15C/16/2024-11 z 19. júna 2024 odmietol podanie žalobcov 1/ a 2/ predložené súdu 13.05.2024 a návrh na predĺženie lehoty na odstránenie väd žaloby zamietol. Súd prvej inštancie následne opravným uznesením č. k.: 15C/16/2024-18 z 23. júla 2024 opravil poučenie uznesenia prvoinštančného súdu č. k.: 15C/16/2024-11 zo dňa 19.6.2024 tak, že toto má správne znieť:

„Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie na Mestský súd Košice, do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia, v dvoch písomných vyhotoveniach (ust. § 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku). V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ust. 127 ods. 1-2 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (ust. § 363 Civilného sporového poriadku).

Podľa ust. § 364 Civilného sporového poriadku rozsah v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa ust. § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Podľa ust. § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok

- a) sa týkajú procesných podmienok
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.“

1.1. Súd prvej inštancie opravným uznesením č. k. 15C/16/2024 - 77 z 23. mája 2025 opravil uznesenie č. k. 15C/16/2024 -11 z 19. júna 2024 tak, že toto - v záhlaví v časti označenia žalobcov, má správne znieť: „1. S. D., nar. XX.XX.XXXX, J., O. XX, 2. N. D., nar. XX.XX.XXXX, J., O. XX.“. a II. opravil opravné uznesenie Mestského súdu Košice č. k. 15C/16/2024-18 zo dňa 23.7.2024 tak, že toto - v záhlaví v časti označenia žalobcov, má správne znieť: „1. S. D., nar. XX.XX.XXXX, J.X., O. XX, 2. N. D., R. XX.XX.XXXX, J., O. XX.“.

1.2. V odôvodnení rozhodnutia (uznesenia z 19. júna 2024) konštatoval, že dňa 13.5.2024 bolo súdu predložené podanie žalobcov 1/, 2/ (ďalej ako „žalobcovia“), ktoré by podľa svojho obsahu mohlo byť žalobou, avšak nespĺňalo zákonom požadované náležitosti. V danom prípade išlo o podanie žalobcov, ktoré malo takú vadu, že bez jej odstránenia, nebolo možné v konaní pokračovať. Uznesením z 22. mája 2024 vydaným pod č. k. 15C/16/2024-4 uložil žalobcom, aby v lehote 15 dní odo dňa doručenia uznesenia, odstránili vady svojho podania, ktoré bolo predložené súdu 13.5.2024 tým spôsobom, že presne označia strany sporu - žalobcov i žalovaných (fyzickú osobu v žalobe označia menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom, právnickú osobu v žalobe označia názvom alebo obchodným menom, adresou sídla a identifikačným číslom organizácie, ak je pridelené, a ak má byť stranou v spore štát, musí byť v žalobe označený uvedením jeho názvu a názvu štátneho orgánu alebo právnickej osoby, ktorá za štát koná), aby pravdivo opísali rozhodujúce skutočnosti, ktoré ich viedli k podaniu žaloby na súd (tvrdenia, z ktorých má vyplývať oprávnený nárok majú byť jednoznačné a konkrétne), aby tiež presne uviedli žalobný návrh (čoho sa podanou žalobou domáhajú, t. j. sformulovali určitý, zrozumiteľný a vykonateľný petit, v ktorom presne uvedú, ako navrhujú, aby súd vo veci rozhodol), aby uviedli presne na základe akých skutočností, resp. právnych titulov má súd rozhodnúť, a napokon aby označili a predložili dôkazy (vykonanie ktorých navrhujú) na preukázanie tvrdených skutočností. Na záver súd vyzval žalobcov, aby svoje podanie (žalobu, žalobný návrh, dôkazy a doplnené podanie) zaslali v potrebnom počte rovnopisov tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Súd zároveň žalobcov poučil, že ak nepredložia potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na trovy žalobcov a rovnako, že pokiaľ sa nachádzajú v materiálnej núdzi, majú možnosť obrátiť sa so žiadosťou o ustanovenie zástupcu na Centrum právnej pomoci. Žalobcom bolo uznesenie súdu doručené dňa 28.5.2024, pričom títo podanie vo veci samej nedoplnili a neopravili v intenciách naznačených vyššie uvedeným uznesením. Podaním predloženým súdu osobne 13.6.2024 žalobca 1/

žiadal o predĺženie lehoty na odstránenie väd žaloby minimálne o 30 dní, čo odôvodnil svojím ťažkým zdravotným stavom. Zmeškanie lehoty ospravedlňoval tým, že ani jeden zo žalobcov nemá právnické vzdelanie, pričom sa na ich strane nečakane vyskytli právne, rodinné a iné komplikácie, a preto nemohli z objektívnych dôvodov žalobu doplniť.

1.3. Po právnej stránke aplikoval § § 118 ods.1, 2, § 125 ods. 3, § 127 ods.1, 2, § 129 ods.1, 2, 3, 4, § 132 ods.1, 2, 3 CSP a po vecnej stránke v danej súvislosti dospel k záveru, že podanie adresované súdu musí spĺňať všeobecné náležitosti podania stanovené § 127 CSP, t. j. ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Podanie však musí spĺňať aj osobitné náležitosti podania uvedené v § 132 ods. 1 CSP, teda označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázania a žalobný návrh, čo predstavuje samotný základ žaloby. Z uvedeného vyvodil, že podanie žalobcov neobsahovalo zrozumiteľné označenie strán sporu, z ktorého by súdu bolo zrejmé, s kým má konať v spore. Podanie tiež neobsahovalo zrozumiteľné opísanie rozhodujúcich skutočností, čo predstavuje samotný základ žaloby. Žalobca má pritom povinnosť určiť a zrozumiteľne opísať okolnosti, ktoré ho viedli k podaniu žaloby, opísať skutkový dej, aby ho nebolo možné zameniť s iným, musí uviesť skutkové tvrdenia, z ktorých možno vyvodiť opodstatnenosť žaloby, tieto musia byť konkrétne a jednoznačné, nakoľko súdu zo žaloby musí byť zrejmé o čom a na akom podklade má rozhodnúť. Žalobca musí v podaní, ktoré je svojím obsahom žalobou uviesť také skutočnosti, ktorým opíše skutok a v takom rozsahu, ktorý umožní jeho jednoznačnú individualizáciu. Ako relevantnú súd považoval absenciu žalobného petitu, to znamená, že žalobca neuviedol, ako má súd vo veci rozhodnúť. K absencii žalobného návrhu súd uviedol, že najdôležitejšou obsahovou náležitosťou žaloby je petit. Žalobný petit (návrh na výrok rozsudku súdu) musí byť úplný, určitý a zrozumiteľný. Vymedzenie práv a im zodpovedajúcich povinností v ňom obsiahnutých preto musí byť vykonateľné tak presne a jednoznačne, aby po jeho prevzatí do výroku súdneho rozhodnutia mohla byť nariadená a vykonaná exekúcia, pretože súd nemôže stranám priznať iné práva a uložiť im iné povinnosti, než sú navrhované, zároveň musí žalobný petit svojím rozhodnutím celkom vyčerpať a nesmie ho prekročiť (nejde o vec, v ktorej by súd mohol začať konanie aj bez návrhu). Pre úplnosť súd dodal, že nedostatok zákonom stanovených náležitostí žaloby bráni jej vecnému prejednaniu a pokračovaniu v konaní (viď tiež rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 221/2007, 3 Cdo 126/2011.) Nadväzne na to konštatoval, že dôvodom odmietnutia podania žalobcov v súlade s § 129 CSP je nedostatok vyššie uvedených osobitných náležitostí podania stanovených § 132 ods. 1 CSP. Dôvodil, že podanie žalobcov doručené súdu dňa 13.5.2024 nevyhovuje zákonným požiadavkám kladeným na tento procesný úkon sporovej strany - žalobcu, najmä požiadavke, aby bolo z neho zjavné, čo sa ním sleduje a čoho sa domáha. Žalobcovia potrebným spôsobom neoznačili strany sporu, neopísali rozhodujúce skutočnosti a zrozumiteľným spôsobom neuviedli skutkové tvrdenia, na základe ktorých by bolo možné vymedziť, čo podanou žalobou sledujú. Súd zdôraznil, že pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností predstavuje samotný základ žaloby. Žalobca má zrozumiteľne a určiť opísať okolnosti, ktoré ho viedli k podaniu žaloby, teda skutkový dej. Tvrdenia, z ktorých má vyplynúť oprávnenosť uplatneného nároku, by mali byť jednoznačné a konkrétne, aby nemohlo dôjsť k zámene s iným skutkom. Následne upriamil pozornosť na ďalší relevantný dôvod pre odmietnutie podania žalobcov spočívajúci v ich podaní, ktoré neobsahovalo žalobný návrh, pričom neexistencia resp. neúplnosť, nezrozumiteľnosť, neurčitosť žalobného petitu je podstatnou vadou podania, pre ktorú nemožno v konaní pokračovať, lebo súdu od začiatku musí byť jasné, o čom má konať a o čom rozhodnúť. Nadväzne uzavrel, že keďže podanie žalobcov má vady, pre ktoré v konaní nie je možné pokračovať, rozhodol vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia tak, že podľa § 129 ods.3 CSP podanie žalobcov doručené súdu dňa 13.5.2024, odmietol. Do pozornosti žalobcov dal skutočnosť, že predmetné rozhodnutie súdu nie je rozhodnutím vo veci samej, má len procesný charakter a nič nebráni žalobcom, aby sa na súd obrátili s novou žalobou, ktorá bude obsahovať všetky požadované náležitosti. Zamietnutie návrhu žalobcu 1/ na predĺženie lehoty na odstránenie väd žaloby, súd odôvodnil tým, že žalobca 1/ nepredložil žiaden relevantný dôkaz o tvrdených skutočnostiach ohľadom zmeškanej lehoty, a rovnako nepredložil dôkaz o jeho zdravotnom stave.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej „odvolací súd“) uznesením z 20. novembra 2025 sp. zn. 5Co/65/2025 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil (výrok I.) a žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov odvolacieho

konania (výrok II).

2.1. Po právnej stránke aplikoval § 363, § 364, § 365 ods. 1, § 373 ods. 1, § 380 ods. 1, 2 CSP a po vecnej stránke konštatoval, že odvolanie, ktoré proti napadnutému uzneseniu podali žalobcovia 1/ a 2/, nespĺňalo zákonné náležitosti riadneho odvolania v zmysle § 363 CSP, keďže v ňom absentoval rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, odvolací návrh, teda čoho sa domáhajú a odvolacie dôvody, z akých považujú rozhodnutie za nesprávne. Konštatoval, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď uznesením č. k. 15C/16/2024-40 zo dňa 28.11.2024 uložil žalobcom 1/ a 2/, aby v lehote 15 dní odo dňa doručenia uznesenia doplnili podanie (odvolanie) z 19.8.2024 v stanovenej lehote o požadované náležitosti a zároveň žalobcov 1/ a 2/ náležite poučil o následkoch nedoplnenia podania. Uviedol, že v nadväznosti na výzvu súdu žalobcovia 1/ a 2/ reagovali Žiadosťou o predĺženie lehoty na odstránenie väd odvolania, ktorej súd vyhovel a lehotu predĺžil do 27.1.2025. Žalobcovia 1/ a 2/ ale možnosť na doplnenie odvolania nevyužili, pričom podanie z 3.2.2025 trpí rovnakými nedostatkami ako odvolanie, teda neobsahuje rozsah, v akom sa dané rozhodnutie napáda, odvolací návrh a z podania nie sú zistiteľné žiadne dôvody, pre ktoré by malo byť rozhodnutie súdu prvej inštancie nesprávne. Odvolací súd dôvodil, že v odvolaní chýbajúce odvolacie dôvody nebolo možné vyvodit' ani z obsahu podaného odvolania.

2.2. Vzhľadom na to, že v danom prípade sa jedná o tzv. blanketové odvolanie, odvolací súd z úradnej povinnosti pristúpil k prieskumu, či v konaní (ne) došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), t. j. podmienok, za ktorých súd môže konať a rozhodovať. Ide o vecné procesné podmienky (kvalifikovaný spôsob začatia konania, t. j. v sporovom konaní žaloba, splnenie poplatkovej povinnosti), procesné podmienky na strane súdu (právomoc, príslušnosť), procesné podmienky na strane sporových strán (procesná subjektivita, procesná spôsobilosť, príp. povinné zastúpenie advokátom) a tzv. negatívne procesné podmienky (prekážka začatého konania, prekážka rozsúdenej veci), ktorých skúmanie je úradnou povinnosťou súdu v každom štádiu konania. Nedostatky niektorých procesných podmienok sú neodstrániteľné, pričom prítomnosť neodstrániteľného nedostatku podmienky konania bráni súdu v konaní a rozhodovaní, čo vedie k zastaveniu konania; v ostatných prípadoch je povinnosťou súdu nedostatok procesnej podmienky odstrániť. Vadou predpokladanou v § 365 ods.1 písm. a) CSP (neboli splnené procesné podmienky) tak trpí konanie v prípade, keď súd spor prejednal a rozhodol napriek zmieneným nedostatkom v procesných podmienkach konania.

2.3. Odvolací súd v rámci odvolacieho konania nezistil existenciu žiadnej vady, ktorá by sa mala týkať procesných podmienok, na ktoré by odvolací súd bol povinný v prípade ich existencie prihliadať ex offo. Keďže v danom prípade odvolanie žalobcov 1/ a 2/ nemalo základné náležitosti v zmysle cit. § 363 CSP a malo nedostatky, ktoré neumožňovali pokračovať v odvolacom konaní, odvolací súd postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

2.4. Odvolací súd konštatoval, že v konaní nenastali ani podmienky predpokladané v § 129 ods. 4 CSP, lebo aj keď žalobcovia mali snahu odstrániť vady podania podaním z 3.2.2025, nekonali tak do uplynutia lehoty na podanie odvolania a záverom odvolací súd dodal (zhodne ako súd prvej inštancie), že žalobcom 1/ a 2/ nič nebráni podať novú riadnu žalobu vo veci samej, ktorá bude spĺňať predpísané formálne a materiálne náležitosti. Pre správne podanie žaloby súd žalobcom 1/ a 2/ dal do pozornosti ich možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci. O trovách konania rozhodol podľa § § 396 ods.1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti potvrdzujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu podali dovolanie žalobcovia 1/ a 2/ (ďalej len „dovolatelia“), prípustnosť ktorého odvodili z § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. a), b) a c) CSP. V dovolaní dôvodili tým, že dňa 13.05.2024 podali žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia. Uznesením zo dňa 22.05.2024 im súd uložil, aby doplnili podanie zo dňa 13.05.2024 o zákonné náležitosti v lehote 15 dní od doručenia výzvy súdu, uznesenie bolo žalobcom doručené 28.05.2024. Dňa 13. 6. 2024 žalobca 1/ podal písomné podanie pod názvom "Žiadosť o predĺženie lehoty na odstránenie väd žaloby", v ktorom požiadal súd o odpustenie zmeškania 15-dňovej lehoty, ktorá mu vypršala dňa 12. 6. 2024, ku ktorému zmeškaniu došlo zo zdravotných dôvodov - stav ťažkého stavu

migrény v dňoch 11.06.2024 a 12.06.2024, kedy žalobca 1/ iba ležal na lôžku, stratil pojem o čase a priestore, čo malo za následok zmeškanie lehoty, o čom sa dozvedel až dňa 13. 6. 2024, kedy migréna začala ustupovať a z tohto dôvodu hneď požiadal o predĺženie lehoty do 12. 7. 2024, tiež uviedol, že ani jeden zo žalobcov nemá právnické vzdelanie, a tiež že na strane žalobcov od dňa podania ich žaloby sa navyše vyskytli nečakané právne, rodinné a aj iné komplikácie, ktoré si v konečnom dôsledku u nich oboch vyžiadali okamžitú, neodkladnú reakciu, pre ktorú z rýdzo objektívnych dôvodov nemohli doplniť žalobu do dňa 12. 6. 2024 a požiadali súd o predĺženie lehoty minimálne do dňa 12. 7. 2024. Uznesením Mestského súdu v Košiciach sp. zn. 15C/16/2024-11 zo dňa 19.06.2024 však súd odmietol ich podanie doručené súdu dňa 13.05.2024, zamýšľané a označené žalobcami 1/ a 2/ ako žaloba. Výrokom II. návrh na predĺženie lehoty na odstránenie väd žaloby zamietol, pričom uznesenie im bolo doručené dňa 02.08.2024. Podanie žalobcov (žalobu) zo dňa 13.05.2024 súd potom odmietol z dôvodu, že v ním uloženej lehote nebola žaloba doplnená. Dňa 02.08.2024 bolo žalobcovi 1/ doručené opravné uznesenie (prvé) Mestského súdu Košice sp. zn. 15C/16/202418 zo dňa 23. 7. 2024, prostredníctvom ktorého bolo rozhodnuté o oprave uznesenia Mestského súdu v Košiciach sp. zn. 15C/16/2024-11 zo dňa 19.06.2024 v časti poučenia a to tak, že namiesto pôvodného znenia „Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 355 ods. 2 C.s.p. v spojení § 357 argumentum a contrario)“ sa nahrádza tým novým textovým znením cit.: „Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie na Mestský súd Košice do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia v dvoch písomných vyhotoveniach (ust. § 362 Civilného sporového poriadku)“. Žalobcovia 1/ a 2/ dňa 19. 8. 2024, t. j. v zákonnej 15-dňovej lehote na podanie odvolania (17.08.2024 bola sobota, 18.8.2024 bola nedeľa, koniec 15-dňovej lehoty sa tak posunul na pondelok 19.08.2024) podali na Mestskom súde Košice sťažnosť proti tomuto opravnému uzneseniu, sťažnosť bola bez odôvodnenia, s tým, že táto bude doplnená v čo najkratšom možnom čase, požiadali o oslobodenie od súdneho poplatku z dôvodu hmotnej núdze, a tiež dňa 19. 8. 2024 podali súdu odvolanie proti uzneseniu zo dňa 19. 6. 2024 (odmietnutie podania zo dňa 13.05.2024), bez odôvodnenia a zákonných náležitostí s tým, že odvolanie doplnia a požiadali o oslobodenie od súdneho poplatku. Dňa 16. 9. 2024 bolo žalobcom doručené uznesenie Mestského súdu Košice vedené pod sp. zn. 15C/16/2024 zo dňa 2. 9. 2024, ktorým bola ich sťažnosť podaná dňa 19. 8. 2024 (proti opravnému uzneseniu zo dňa 23.07.2024) zamietnutá ako nedôvodná. Dňa 20. 11. 2024 bolo žalobcom doručené uznesenie Mestského súdu Košice vedené pod sp. zn. 15C/16/2024 zo dňa 4. 11. 2024, prostredníctvom ktorého im bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov. Dňa 10. 12. 2024 im bolo doručené uznesenie Mestského súdu Košice vedené pod sp. zn. 15C/16/2024 zo dňa 28. 11. 2024, ktorým boli vyzvaní k tomu, aby v lehote 15 dní doplnili svoje odvolanie podľa ust. § 127 CSP a ust. § 363 CSP. Dňa 27.12.2024 žalobcovia požiadali súd o predĺženie lehoty na odstránenie väd žaloby, a to do 27.01.2025. Súd uznesením zo dňa 16.01.2025 predĺžil lehotu na doplnenie žaloby do 27.01.2025, avšak toto uznesenie bolo žalobcom doručené až dňa 14. 2. 2025. Žalobcovia 1/ a 2/ dňa 2. 2. 2025, na Mestskom súde Košice podali písomné podanie pod názvom "Oprava a doplnenie nášho písomného podania podaného dňa 13. 5. 2024 pod názvom Žaloba na vydanie bezdôvodného obohatenia", čím dňa 2. 2. 2025 žalobu zo dňa 13.05.2024 doplnili. Dňa 19. 6. 2025 bolo žalobcom doručené ďalšie opravné uznesenie zo dňa 23. 5. 2025 (k uzneseniu zo dňa 19.06.2024), ktorým bolo opravené uznesenie v časti označenia žalobcov 1/ a 2/. Dňa 8. 7. 2025 bolo žalobcom doručené uznesenie Krajského súdu v Košiciach vedené pod sp. zn. 5Co/13/2025 zo dňa 24. 4. 2025, ktorým bolo rozhodnuté tak, že vec sa vracia súdu prvej inštancie, nakoľko odvolací súd po preštudovaní obsahu predloženého spisu zistil, že súd prvej inštancie sa dopustil nesprávnosti pri písomnom vyhotovení napadnutého uznesenia i opravného uznesenia, keď v záhlaví oboch rozhodnutí nedostatočne identifikoval účastníkov sporu tým, že menom, priezviskom a adresou trvalého pobytu označil len žalobcu 1/ a na miesto presného označenia žalobcu 2/ uviedol len "a spol.", a to napriek tomu, že v žalobe bolo uvedené meno, priezvisko a adresa trvalého pobytu oboch žalobcov. Dňa 22. 7. 2025 bolo žalobcom 1/ a 2/ doručené uznesenie Mestského súdu Košice vedené pod sp. zn. 15C/16/2024-87 zo dňa 14. 7. 2025, ktorým bola sťažnosť zo dňa 18. 6. 2025 zamietnutá. Dňa 23. 7. 2025 žalobcovia na Mestskom súde Košice k sp. zn. 15C/16/2024 podali písomné podanie pod názvom "Doplnenie sťažnosti zo dňa 18. 6. 2025 podanej v zmysle ust. § 239 ods. 1 Civilného sporového poriadku proti opravnému uzneseniu vedenému pod sp. zn. 15C/16/2024 zo dňa 23. 5. 2025 spolu s doplnením odvolania zo dňa 19. 8. 2024 podanému v zmysle ust. § 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku proti uzneseniu vedenému pod sp. zn. 15C/16/2024 zo dňa 19. 6. 2024" ktorým doplnili svoje odvolanie zo dňa 19.8.2024 podané proti

uznesení sp. zn. 15C/16/2024 zo dňa 19. 6. 2024. Žalobcovia sú toho názoru, že ak dňa 19. 8. 2024 podali v zákonnej 15-dňovej lehote odvolanie proti uznesení zo dňa 19. 6. 2024, tiež dňa 2. 2. 2025 doplnili žalobu zo dňa 13. 5. 2024, a dňa 23.07.2025 doplnili odvolanie proti uznesení zo dňa 19.6.2024, znamená to, že žalobu riadne v lehote doplnili a rozhodnutie odvolacieho súdu sp. zn. 5Co/65/2025 zo dňa 20.11.2025, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie Mestského súdu Košice 15C/16/2024 zo dňa 19.6.2024 v znení opravných uznesení, má za následok porušenie práva žalobcov 1/ a 2/ na spravodlivý proces. Žalobcovia 1/ a 2/ vychádzajúc z toho, že dňa 2. 2. 2025 doplnili žalobu, mali za to, že týmto odpadla prekážka, ktorá bránila Mestskému súdu Košice v tom, aby bolo riadne pokračované v začatom konaní vedenom pod sp. zn. 15C/16/2024. Podľa názoru žalobcov mal odvolací súd odvolaniu zo dňa 19. 8. 2024 vyhovieť a zrušiť uznesenie Mestského súdu Košice sp. zn. 15C/16/2024 zo dňa 19. 6. 2024 o odmietnutí žaloby a vrátiť vec Mestskému súdu Košice na ďalšie konanie, pretože zanikli dôvody, pre ktoré bolo vydané, a to doplnením žaloby zo dňa 02.02.2025 a písomným podaním žalobcov zo dňa 23.7.2025, ktorým doplnili odvolanie zo dňa 19.8.2024 podané proti uznesení zo dňa 19.06.2024. Navrhli uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalobcov 1/ a 2/ je potrebné odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

6. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 CSP. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním.

7. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP dovolací súd uvádza nasledovné:

8. Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

10. Podľa § 440 CSP dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný.

11. Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP sú zásah súdu do práva strany sporu a nesprávny procesný postup súdu reprezentujúci takýto zásah znemožňujúci

procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstata práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky a ich spravodlivé rozhodnutie (I. ÚS 26/94).

12. Ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. V zmysle uvedeného ustanovenia treba za nesprávny procesný postup považovať postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnoprávnemu rámcu, a tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

13. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia znamená porušenie práva na spravodlivý proces; jeho súčasťou je aj náležité odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 559/2018, III. ÚS 47/2019).

14. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda proces prejednávania sporu znemožňujúci strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaci možnosti jej aktívnej účasti na konaní (R 129/1999, rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/6/2014, 3Cdo/38/2015, 5Cdo/201/2011, 6Cdo/90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jej práv a záujmov v tom-ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia bude znamenať nespravodlivý proces.

15. V rámci uplatneného dovolacieho dôvodu v zmysle § 420 písm. f) CSP dovolatelia namietali nesprávny procesný postup konajúcich súdov (súdu prvej inštancie i odvolacieho súdu), ktorý spočíval v nesprávnom postupe, ktorým súdy ich podanie vo veci samej, žalobu, odmietli.

16. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že súdy po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnym noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo že boli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04). Dovolací súd v rozhodovanom spore však nezistil, že by postupom súdov oboch nižších inštancií došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces uvedeným spôsobom, ani že zistenie skutkového stavu by bolo prima facie natoľko chybné (svojvoľné), že by k nemu súd pri rešpektovaní základných zásad hodnotenia vykonaných dôkazov nemohol nikdy dospieť (porov. I. ÚS 6/2018), a ani že prijaté právne závery by boli v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami, resp. že by z nich v žiadnej možnej interpretácii súdneho rozhodnutia nevyplyvali (porov. I. ÚS 243/07). Podľa názoru dovolacieho súdu odvolací súd presvedčivo a dôsledne zistil skutkový stav a v odôvodnení svojho rozhodnutia ho dostatočne vysvetlil.

17. Interpretáciou a používaním § 127, § 129 a § 132 a nasl. CSP nemožno obmedziť základné právo na súdnu ochranu bez zákonného podkladu, čo je v Civilnom sporovom poriadku vyjadrené tak, že tento procesný predpis umožňuje súdu odmietnuť podanie podľa § 129 ods. 3 len vtedy, ak v konaní nemožno pre nedostatky podania vo veci samej pokračovať. Záver o tom, že pre vadu podania nie je možné v konaní pokračovať, je pritom záverom, ktorý sa z povahy veci viaže k tomu objektívne určenému stavu konania, ktorý existuje v dobe, kedy ho konajúci súd vyslovuje. Ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzýva toho, kto podanie urobil formou uznesenia, proti ktorému nie je odvolanie prípustné. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je však prípustná sťažnosť (pozri § 239a nasl. CSP). Toto uznesenie musí okrem náležitostí uvedených v § 236 CSP obsahovať aj náležitosti uvedené v § 129 ods. 2 CSP, teda uvedenie toho, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, a poučenie o tom, ako ho treba doplniť alebo opraviť a o možnosti súdu podanie v prípade neodstránenia väd odmietnuť, a to aj v prípade, ak je subjekt zastúpený advokátom. Súd by sa v uznesení nemal obmedziť len na citáciu príslušného ustanovenia, ale mal by vo výroku uznesenia konkrétne vymedziť chýbajúce náležitosti. Ideálnym je citácia zákonného ustanovenia týkajúca sa absentujúcej náležitosti a pri nej uvedenie konkrétnej absentujúcej náležitosti v podaní strany (napr. "vo vašom podaní absentuje údaj o ..."). Uznesenie o výzve na opravu alebo doplnenie by malo byť pre stranu zrozumiteľné a jasné s ohľadom na pravdepodobnú neznalosť právnej terminológie zo strany subjektu. Zásadným rozdielom medzi vadným meritórnym podaním a ostatnými vadnými podaniami je následok neopravenia alebo nedoplnenia podania v celom rozsahu v súlade s výzvou súdu v určenej lehote. Ak sa v lehote určenej súdom nedoplní alebo neopraví podanie vo veci samej, súd podanie odmietne, no len ak pre vytýkané nedostatky nemôže v konaní pokračovať. Pokračovanie v konaní treba chápať ako možnosť súdu konať a rozhodovať bez zásadnejších prekážok (sp. zn. 2 Cdo 279/2012). O odmietnutí podania súd rozhoduje uznesením, proti ktorému je prípustné odvolanie [pozri § 357 písm. b) CSP]. Podávateľ má možnosť svoje podanie opraviť alebo doplniť v celom rozsahu v súlade s výzvou súdu ešte v dodatočnej odvolacej lehote proti uzneseniu o odmietnutí podania. Ak tak urobí, o odvolaní proti tomuto uzneseniu môže rozhodnúť súd, ktorý ho vydal. Pre zvrátenie nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia je preto nevyhnutné podanie nielen v odvolacej lehote doplniť alebo opraviť, ale súčasne proti nemu v odvolacej lehote podať aj odvolanie. V takomto prípade súd uznesenie, ktorým podanie odmietol, zruší v plnom rozsahu, keďže podľa § 376 CSP ak bolo podané odvolanie proti uzneseniu, súd prvej inštancie môže uznesenie zrušiť, ak odvolaniu v celom rozsahu vyhovie a z uznesenia nenadobudla dosiaľ práva iná osoba ako odvolateľ.

18. V danej veci odvolací súd napadnutým uznesením potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o odmietnutí podania vo veci samej (žaloby), nakoľko žalobcovia sa síce snažili odstrániť vady podanej žaloby podaním z 3.2.2025, avšak tak neurobili do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Zároveň odvolací súd dodal, že žalobcom 1/ a 2/ nič nebráni podať novú riadnu žalobu vo veci samej, ktorá bude spĺňať predpísané formálne a materiálne náležitosti. Inak povedané, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie o odmietnutí podania vo veci samej (žaloby) potvrdil nielen z dôvodu, že žalobcom sa vady žaloby odstrániť nepodarilo (žalobcovia súdom prvej inštancie vytýkané vady žaloby riadne neodstránili) ale aj z dôvodu, že snaha žalobcov o ich odstránenie nebola uskutočnená v zákonnej lehote (t. j. najneskôr v lehote na podanie odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie o odmietnutí ich podania, resp. že žalobcovia sa aj snažili vady žaloby odstrániť, avšak tak urobili oneskorene, po uplynutí uvedenej lehoty). Odvolací súd pritom vychádzal z ustanovenia § 129 ods. 4 CSP, v zmysle ktorého „Ak sa podanie opraví alebo doplní v celom rozsahu v súlade s výzvou najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, o odvolaní proti tomuto uzneseniu môže rozhodnúť súd, ktorý ho vydal“. Odvolací súd má potom za to, že odvolací súd postupoval v konaní správne. Podanie žalobcov zo dňa 13.5.2024 bolo vadné, keďže neobsahovalo presné označenie strán sporu, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, ktoré viedli k podaniu žaloby, a neobsahovalo ani presné označenie žalobného návrhu, (pričom išlo o vady, ktoré neumožňovali súdu pokračovať v konaní) a preto im súd uložil lehotu na odstránenie týchto väd (do 12.6. 2024), v ktorej žalobcovia vady neodstránili. Až dňa 13.6.2024 žalobca 1/ požiadal o predĺženie lehoty na odstránenie väd žaloby minimálne o 30 dní, čo odôvodnil svojím ťažkým zdravotným stavom (uvedené skutočnosť však nijako

nepreukázal, v tomto podaní vady žaloby tiež neodstránil). K tomuto dovolací súd len okrajovo dodáva, že k údajnému (teda nepreukázanému) zhoršeniu zdravotného stavu (stavu ťažkej migrény) malo dôjsť výlučne len u žalobcu 1/, aj to len v dňoch 11.06.2024 a 12.06.2024. Je potom zrejmé, že u žalobcu 2/ nedošlo k žiadnej prekážke, ktorá by mu bránila odstrániť vady žaloby a navyše aj u žalobcu 1/ k údajnému zhoršeniu zdravotného stavu došlo len v dňoch 11 a 12.6.2024 (teda iba v posledných dvoch dňoch súdom určenej lehoty na odstránenie vád žaloby). Následne súd prvej inštancie (pre neodstránenie vád žaloby v súdom určenej lehote) uznesením č. k. 15C/16/2024-11 z 19. júna 2024 odmietol podanie žalobcov 1/ a 2/ a ich návrh na predĺženie lehoty na odstránenie vád žaloby zamietol. Uznesenie bolo žalobcovi 1/ doručené dňa 3.7.2024 a žalobcovi 2/ až 6.8.2024 (spolu s opravným uznesením). Keďže uznesenie o odmietnutí podania obsahovalo nesprávne poučenie o opravnom prostriedku (opravené opravným uznesením z 23.7.2024) podľa § 362 ods. 3 druhá veta CSP platilo, že lehota na podanie odvolania žalobcovi 1/ uplynula dňom 19.9.2024 a žalobcovi 2/ až dňom 6.11.2024 (podľa cit. ustanovenia platí, že „ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia“). Žalobcovia odvolanie proti odmietajúcemu uzneseniu síce podali už 19.8.2024, avšak súdom prvej inštancie vytýkané vady žaloby v ňom neodstránili. Tieto neodstránili ani v lehote do 19.9.2024, resp. do 6.11.2024 (v zmysle predĺženej odvolacej lehoty podľa § 362 ods. 3 druhá veta CSP). Prvýkrát sa žalobcovia snažili vady pôvodne podanej žaloby odstrániť až podaním z 3.2.2025, v ktorom však naďalej zmätočne uvádzajú rozhodujúce skutočnosti, čo napokon vyplýva aj z toho, že žalobu označili ako „žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia“, avšak v nej navrhujú určenie neplatnosti viacerých kúpnych zmlúv a určenie neexistencie ako aj existencie vlastníckych práv (tomu potom neprispôsobili ani označenie sporových strán). Možno preto uzavrieť, že žalobcovia nielenže zrozumiteľne a určito neodstránili vady pôvodnej žaloby (a to ani podaním z 3.2.2025), ktorá naďalej pôsobí zmätočne, ale tak neurobili najneskôr v lehote na podania odvolania proti uzneseniu o odmietnutí žaloby (t. j. u žalobcu 1/ najneskôr do 19.9.2024 a u žalobcu 2/ do 6.11.2024). Podľa názoru dovolacieho súdu v zmysle ustanovenia § 129 ods. 4 CSP možno vady podania vo veci samej odstrániť najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania. Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že ak by bolo takéto podanie opravené alebo doplnené v celom rozsahu v súlade s výzvou súdu, môže o odvolaní rozhodnúť aj súd prvej inštancie. Nakoľko žalobcovia do dnešného dňa vady pôvodnej žaloby neodstránili (a to ani podaním z 3.2.2025, ktoré svojim obsahom je naďalej nezrozumiteľným podaním) a tieto neodstránili ani v lehote na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí žaloby (§ 129 ods. 4 CSP), čo potvrdili aj samotní žalobcovia (tvrdením že vady odstraňovali až podaním z 3.2.2025) správne rozhodol odvolací súd, keď napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

19. Z uvedených dôvodov dovolací súd dovolanie žalobcov 1/ a 2/ odmietol ako nedôvodné podľa § 447 písm. c) CSP.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 421 písm. a), b), c) CSP dovolací súd uvádza nasledovné:

20. Dovolatelia, v dovolacom konaní zastúpení kvalifikovaným právnym zástupcom, podali dovolanie aj podľa dovolacích dôvodov v zmysle § 421 ods. 1 písm. a), b) a c) CSP. Dovolací súd sa preto vzhľadom na uvedené najskôr zaoberal tým, či sú splnené predpoklady prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 CSP.

21. Podľa § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom, rozhodovaná rozdielne.

22. Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto

právneho posúdenia.

23. Otázkou relevantnou podľa § 421 ods. 1 CSP môže byť len otázka právna, nie skutková. Môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu, ako aj o otázku procesnoprávnu, ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení. Na to, aby na základe dovolania podaného podľa uvedeného ustanovenia mohlo byť rozhodnutie odvolacieho súdu podrobené meritórnemu dovolaciemu prieskumu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 432 ods. 1 CSP), musia byť (najskôr) splnené predpoklady prípustnosti (vecnej prejednávateľnosti) dovolania, zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia tej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v ustanoveniach § 431 až § 435 CSP. K posúdeniu dôvodnosti dovolania a teda vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia, či dovolateľom napadnuté rozhodnutie skutočne spočíva na nesprávnom právnom posúdení, môže dovolací súd pristúpiť len po prijatí záveru o prípustnosti dovolania.

24. Dovolací súd posudzujúci prípustnosť dovolacieho dôvodu uplatneného podľa § 421 ods. 1 CSP v súlade s § 432 CSP v spojení s § 124 CSP (I. ÚS 51/2020), v snahe autenticky porozumieť textu dovolania (IV. ÚS 15/2021, I. ÚS 115/2020, I. ÚS 336/2019), konštatuje, že dovolatelia uplatnený dovolací dôvod nevymedzili v súlade s náležitosťami vplyvujúcimi z § 432 CSP. Povinnosť dovolateľa vymedziť a konkretizovať prípustnosť dovolania podľa § 421 CSP, je potrebné vnímať ako jeho povinnosť predostrieť vlastnú argumentáciu v prospech prípustnosti dovolania, ako aj uviesť v čom namietaná nesprávnosť právneho posúdenia spočíva. V zmysle judikatúry ústavného súdu (I. ÚS 115/2020, I. ÚS 336/2019, II. ÚS 580/2021, III. ÚS 61/2022), dovolací súd pri posudzovaní prípustnosti dovolania aplikujúci materiálny prístup, musí vyabstrahovať posúdením dovolania podľa obsahu právnu otázku a následne posúdiť, či na riešení uvedenej otázky spočívalo napadnuté rozhodnutie, alebo či ide o otázku, ktorú možno podradiť pod ustanovenie § 421 písm. a) až písm. c) CSP. Ide predovšetkým o nachádzanie prieniku medzi požiadavkou na autentické porozumenie dovolania, jeho obsahu ako celku a požiadavkou na nedotváranie veci na úkor procesnej strany. Dovolací súd je viazaný iba vymedzením dovolacieho dôvodu a právnou otázkou, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré považuje dovolateľ za nesprávne, nie však už určením, pod ktorý prípad prípustnosti riešenia (§ 421 ods. 1 CSP) táto otázka spadá. Na druhej strane však nie prípustný spôsob vyabstrahovania právnej otázky z dovolania, ktorá z neho ani nevyplýva, ani ju z dovolania ako celku nemožno vyvodiť, čo podľa názoru ústavného súdu predstavuje svojvôľu pri nachádzaní právnej otázky a extrémne vybočenie z pravidiel dovolacieho konania (II. ÚS 291/2021).

25. Naviac dovolanie podľa § 421 CSP nebolo v danej veci ani prípustné podľa § 421 ods. 2 CSP, podľa ktorého, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). V danej veci odvolací súd rozhodoval o odvolaní proti uzneseniu o odmietnutí podania vo veci samej (§ 357 písm. b) CSP), v ktorom prípade CSP potom dovolanie podľa § 421 CSP nepripúšťa (podľa § 421 ods. 2 CSP).

26. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobcov 1/ a 2/ odmietol podľa § 447 písm. c), f) CSP.

27. Výrok o trovách konania dovolací súd v súlade s § 451 ods. 3 CSP neodôvodňuje.

28. Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.